

Η ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΕΡΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1821*

Τὸ δὲ ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας
Γραμματείας ἔχει ὡς ἀκολούθως·

«Ἀριθ. 1482

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

*Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας
Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας*

*Πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιδιάκονον
κύριον Γαβριὴλ Ἀντωνιάδην*

Πληροφορημένη ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐνάρετον διαγωγὴν, τὰ σεβάσματα
καὶ ἱεροπρεπῆ σου ἤθη καὶ τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πηδαλιουχεῖν ἐπὶ τοῖς
Ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν, ἀποτεينوμένοις πρὸς εὐρυθμίαν θεάρεστον
τοῦ Ἐθαγγελικοῦ Ποιμνίου, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 795 διάταγμά της (ἀντί-
γραφον τοῦ ὁποίου σοὶ ἐγκλείεται) ἐμπιστευθεῖσα τοὺς οἰκίας της
Μητροπόλεως Κερνίτζης εἰς τὴν Πανοσιότητά σου, σὲ διορίζει Τοπο-
τηρητὴν τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως καὶ Ἐπαρχίας, καὶ Ἐπιστάτην ἐπὶ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νομίμων εἰσοδημάτων καὶ δικαιομάτων.

Ἀριθ. 1481

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

*Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας
Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.*

*Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους ἱερεῖς καὶ ἡγουμένους, καὶ πρὸς τοὺς
Δημογέροντας, ὄπλαρχηγούς, καὶ ἅπαντας τοὺς κατοίκους
τῆς Ἐπαρχίας Κερνίτζης.*

Ἡ Κυβέρνησις, νομίζουσα χρέος ἀπαραίτητον νὰ παρeisάγῃ τὴν
ἀνήκουσαν εὐσχημοσύνην καὶ εὐταξίαν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς τάξεις
τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, πληροφορημένη καλῶς περὶ τῆς ἐναρέτου καὶ
ἱεροπρεποῦς διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔθων πολυ-
πειρίας τοῦ Πανοσιολογιωτάτου ἀρχidiaκόνου κυρίου Γαβριὴλ Ἀντω-
νιάδου, καὶ ἐγκρίνασα ἀνάλογον τὴν ἀξιότητα αὐτοῦ πρὸς διεύθυνσιν
τῶν οἰκίων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ σιμάφους τῆς Ἐπαρχίας σας, προσεφ-

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους σελ. 261.

«Θεολογία» τόμ. ΙΑ'

χομένην ἐκ τῆς κοσμιότητος τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀρετῶν, ἀναγκαιῶν εἰς τοιοῦτον ἱερόν ὑποῦργημα, μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 795 διάταγμα αὐτῆς διορίζει τὴν Πανοσιότητά του Τοποτηρητὴν, καὶ ἐπιστάτην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐπαρχίας Κερνίτζης, ἐμπιστευομένη εἰς αὐτὸν τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὴν φροντίδα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας σας.

Ὅθεν διατάττεσθε νὰ προσφέρετε πρὸς τὴν αὐτοῦ Πανοσιότητα τὴν ἀνήκουσαν ὑποταγήν, καὶ ὑπακοήν εἰς τὰ πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εὐσηχημοσύνην ἀνήκοντα, σεβόμενοι καὶ πειθόμενοι εἰς τὰς ψυχωφελεῖς αὐτοῦ καὶ σωτηρίου συμβουλίας, καὶ παραδεχόμενοι τὰς χριστιανικὰς αὐτοῦ νοθεσίας εὐαρέστως.

Γνωρίζοντες δὲ αὐτὸν ὡς ἴδιον ἀρχιερέα νὰ προσφέρετε εἰς τὴν Πανοσιότητά του, ἢ εἰς τοὺς παρ' αὐτοῦ διοριζομένους ἐπιτρόπους, ὅλα τὰ συνήθη διδόμενα Ἐκκλησιαστικὰ δικαιώματα καὶ εἰσοδήματα τῆς Μητροπόλεως ταύτης, χωρὶς νὰ παραχωρῆτε τὴν ἀδειαν, ἢ τὸ δικαίωμα εἰς ἄλλον τινα τοῦ νὰ ἐπεμβαίη εἰς τὴν ἀρπαγήν, καὶ οἰκειοποιήσιν τῶν αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων, ἀναγομένων εἰς μόνον τὸν Τοποτηρητὴν.

Ἄν δὲ τινες παρακούσαντες, ἐπιχειρισθῶσι νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰ χρέη τῆς Πανοσιότητός του, καταχρώμενοι, ἢ ἐκταράττοντες τὰ Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα, ἅς γνωρίσωσιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει λάβει κατ' αὐτῶν ὅλα τὰ ἔντονα μέτρα διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἀπειθειαν αὐτῶν, δίδουσα αὐτοῖς τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀταξίας αὐτῶν.

Διὸ ὡς πολῖται εἰρηνικοί, ὡς χριστιανοί, καὶ τέκνα τῆς ἱεραῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὀφείλετε νὰ πράξετε καθὰ διατάττεσθε, χωρὶς νὰ φανῆτε ἀντιβαίνοντες εἰς τε τοὺς χριστιανικοὺς νόμους, καὶ εἰς τὰς σωτηριώδεις αὐτὰς τῆς Κυβερνήσεως ὁδηγίας, φοβούμενοι καὶ τὴν ποινὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων, καὶ τὴν ὀργὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 9 Ἰβρίου 1827.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας

Γραμματεὺς

(Τ. Σ.) Ἀναστάσιος Λύγος.

Ὅθεν θέλεις ἐπαγρυπνεῖ ἐπιμελούμενος τὴν διεύθυνσιν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, καὶ τὴν πρὸς τὴν εὐσέθειαν πρόσδοκον αὐτῶν, νοθετῶν καὶ διδάσκων τὰς ψυχωφελεῖς καὶ σωτηρίου εὐαγγελικὰς ἐντολάς, καὶ ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω βελτίωσιν, καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν εὐρυθμίαν.

Ἡ Κυβέρνησις πεπεισμένη εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν διαληφθέντων, ἐπεύχεται, ἵνα φανῆς ἀξιώτερος τοῦ ἐμπιστευθέντος σοι ἱεροῦ τούτου χρέους, ἐπαξίως τῆς πρὸς τὴν Πανοσιότητά σου σωζομένης παρ' αὐτῆς ὑπολήψεως.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 9 Νοεμβρίου 1827.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
(Τ. Σ.) Ἀναστάσιος Λόγος.

Ε'.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΘΕΣΕΙΣ

Ἔως πότε ἀκριβῶς ὁ Ἀρχιδιάκονος Γαβριήλ παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς τε Μητροπόλεως Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων δὲν γνωρίζομεν. Ἐκ τῶν δύο ὁμοῦ ἐγγράφων, ἅτινα κατωτέρω δημοσιεύομεν, δυνάμεθα νὰ εἰκασώμεν, ὅτι, ἀποφασισθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξοικονομήσῃ τοὺς ἐμπεριστάτους ἀρχιερεῖς, ἀπῆλλαξε τὸν Τοποτηρητὴν Γαβριήλ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Τοποτηρητοῦ καὶ τῶν δύο Ἐπισκοπῶν διὰ τῆς τοποθετήσεως εἰς μὲν τὰς Παλαιὰς Πάτρας τοῦ ἀπὸ Ἀγκύρας Ἀγαθαγγέλου, εἰς δὲ τὴν τῆς Κερνίκης Ἐπισκοπὴν τοῦ Ἐπισκόπου (τοῦ Ἡρακλείας) Μετρῶν Μελετίου, κατὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, ἣν προαναφέραμεν.

Ὅτι ὁμοῦς ὁ Παλαιῶν Πατρῶν ἐφώρευεν αὐτὸς τὴν Ἐπισκοπὴν Κερνίκης καὶ τούτου ἀποβιώσαντος τῇ 19 Μαΐου τοῦ 1826 ἐπετρόπευσε καὶ τῆς τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Κερνίκης ὁ Εὐδοκιάδος Γρηγόριος μέχρι τοῦ 1828, κατὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ Κ. Οἰκονόμου, τοῦτο ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν δημοσιευθέντων ἐγγράφων ἀνωτέρω, δὲν φαίνεται ἀκριβές. Ἄπορον δὲ φαίνεται, πῶς ὁ Κωνστ. Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων καταγράφων τοὺς Ἐπιτρόπους καὶ Τοποτηρητὰς ἐν τῷ Α'. κεφαλαίῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τριακονταετηρίδος, μέχρι αὐτῶν τῶν χρόνων τοῦ Καποδιστρίου, ἀπὸ τῆς 14 σελίδος μέχρι τῆς 25 οὐδὲν ἀναφέρει περὶ τοῦ σεμνοῦ καὶ ἐναρέτου ἀρχιδιακόνου Γαβριήλ. Ἴσως ὁμοῦς νὰ ἀπεισιώπησε τοῦτον, διότι ἐθεώρει, ἐν τῷ ἀδιαφειλονεικίῳ ζήλῳ του, ὡς ἀντικανονικὸν τὸν διορισμὸν του, ἐφ' ὅσον ἐγένετο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Παρὰ τὸν πρόδηλον ὁμοῦς σεβασμὸν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς Ἀποστολικούς Κανόνας καὶ τοὺς Συνοδικούς τοιοῦτους, καθ' ὅς ὁ Κα-

νονικὸς Μητροπολίτης ἔχει δικαίωμα νὰ χειροτονήσῃ καὶ ἀποστείλῃ εἰς τὴν χηρεύσασαν Ἐπισκοπὴν τοῦ Ἐπίσκοπον τί ἰδύνατο νὰ πράξῃ ἐφ' ὅσον, ἀκόμη μὲν δὲν εἶχον ἀποκατασταθῆ ὁμαλαὶ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, εἶχε δὲ ἀποθάνῃ ἐν τῇ μεταξύ τούτῳ καὶ ὁ Κυριάρχος Μητροπολίτης; Ἀντιλοιοπὸν νὰ ἀφήσῃ καὶ τὴν μεγάλην Μητρόπολιν τῶν Π. Πατρῶν καὶ τὴν ἐπίσης μεγάλην καὶ σπουδαίαν Ἐπισκοπὴν αὐτῆς, πάντῃ ἀπροστατεύτους, μέχρι τῆς διευθετήσεως τῶν ἐν τῇ Ἐπικρατεῖα πραγμάτων, προσέβῃ εἰς μίαν οἰκονομίαν, καί, ἀναγνωρίσασα τὸν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Π. Πατρῶν Γερμανοῦ διορισθέντα Γενικὸν αὐτοῦ Ἐπίτροπον, ὡς Τοποτηρητὴν, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυριάρχου Μητροπολίτου, ἐπεξέτεινε τὴν Γενικὴν Ἐπιτροπειάν ἢ Τοποτηρητείαν τοῦ Γαβριὴλ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν Ἐπισκοπῶν, ἀκόμη καὶ παρὰ τὸ προβούλευμα τοῦ Βουλευτικοῦ τῆς 12 Ἰουλίου 1824 πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, ὅπως «διορισθῶσιν Ἀρχιερεῖς εἰς τὸ νὰ ἀρχιερατεύωσιν ἐπιτροπικῶς εἰς τὰς χηρευούσας Ἐπαρχίας, καὶ ὄχι ἀπλῆ καλόγηροι ἢ διάκονοι» καὶ παρὰ τὸ ὅτι τῇ 15 Ἰουλίου ἐνεκρίθη, πρῶτον νὰ διορισθῶσι καθ' ἕλας τὰς χηρευούσας Ἐπαρχίας Ἀρχιερεῖς, εἰς τὸ νὰ ἐμπληρῶσι τὰς ἀρχιερατικὰς τελετάς· δεῦτερον, νὰ διορισθῇ καὶ εἰς ἐπιστάτης εἰς τὰς Μητροπόλεις, ὅστις νὰ κρατῇ κατὰστικὸν καὶ καθαρὸν λογαριασμὸν ὄλων τῶν εἰσοδημάτων καὶ νὰ ἐλλέγωνται οὗτοι παρὰ τῶν δύο Σωμάτων τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ¹.

Ἄλλὰ καὶ ἡ εἰκασία μου αὕτη δὲν στηρίζεται, διότι γεγονός εἶναι, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μεταξύ τῶν Τοποτηρητῶν, τοὺς ἐποίους «ἀθρόους» παρατίθησι, ἀναφέρει ἄλλους διακόνους, καὶ πρωτοσυγκέλους, ὡς τὸν Γεράσιμον Παγώνην, ἀνεψιὸν τοῦ Μονεμβασίας Χρυσάνθου, διορισθέντα Τοποτηρητὴν τῆς χηρευσάσης Μονεμβασίας, Ἀμβρόσιον τὸν Φραντζῆν Πρωτοσύγκελλον καὶ ἐξάδελφον τοῦ ἀποθανόντος Χριστιανουπόλεως, Τοποτηρητὴν τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, τὸν ἀρχιδιάκονον Ἀθανάσιον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ Ναυπλίου καὶ Ἄργους εἰς τὴν Τοποτηρητείαν τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως, τοῦ Μαλταίνης ἀποθανόντος τὸν τοποτηρητὴν πρωτοσύγκελλον Ἰερόθεον, τοῦ Ἀθηνῶν Διονυσίου τελευτήσαντος τῇ 1823 Μαΐου 23, τὸν καταστάνατα τοποτηρητὴν τῆς Μητροπόλεως δευτερεύοντα ἱεροδιάκονον καὶ συγγενῆ τοῦ ἀποθανόντος Δανιήλ. Ἐπομένως, ὡς φαίνεται, μᾶλλον ἀσαφεῖς πληροφορίας πα-

1. (Ἀρχεῖα Ἑλλην. Παλιγγεν. Τόμ. Β' σελ. 348).

2. (Ἀρχεῖα Ἑλλην. Παλιγγεν. σελ. 350, 351. τόμ. Β').

ρέσχον εἰς τὸν Κ. Οἰκονόμον, τὰς ὁποίας καὶ ἠκολούθησε, γράφων τὴν Ἐκκλησιαστ. αὐτοῦ τριακονταετηρίδα, τοῖς ἀρχαίσι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅφ' ὧν παρασυρθεὶς δὲν ἀνέφερε πρὸς τὸν Γαβριήλ.

ΣΤ΄.

Ο ΓΑΒΡΙΗΛ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΛΕΙΑ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΤΩΝ ΒΛΑΧΕΡΑΙΝΩΝ

Ἄλλὰ καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ ἀρχιδιάκονος Γαβριήλ μέχρι τῆς 27 Νοεμβρίου 1828, ὅτε διωρίσθη ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Βλαχεραίων, δὲν διετέλει Τοποτηρητῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Πατρῶν καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν, ὅτι μίαν τοιαύτην προσωπικότητα, τοιαύτης ἠθικῆς ἀξίας, ὥστε καὶ αὐτὴ ἢ Κυβέρνησις νὰ διακηρύττῃ δι' ἐπισήμων αὐτῆς ἐγγράφων τῶν ἀρετῶν αὐτῆς καὶ τῆς ἰκανότητος τὴν ἀξίαν, ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ αὐτὴ τοῦτον ἐπὶ μακρὸν διάστημα ἀχρησιμοποίητον. Ἦδη δημοσιεύομεν τὰ κατωτέρω ἐγγράφα, ἐξ ὧν καταφαίνεται ἡ περαιτέρω χρησιμοποίησις τοῦ Ἀρχιδιακόνου Γαβριήλ.

Ἄριθ. 921.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ὁ κατὰ τὸ μῆμα Ἡλίδος ἔκτακτος Ἐπίτροπος
πρὸς τὸν Ἱερολογιώτατον Ἀρχιδιάκονον κύριον Γαβριήλ.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 7458 διαταγῆς τῆς αὐτοῦ ἐξουχότητος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, διορίζεσαι παρὰ τῆς Ἐπιτροπείας ταύτης ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Βλαχεραίων, καὶ θέλει λάβεις παρὰ τῶν λοιπῶν μοναζόντων εἰς αὐτὴν καλογήρων τὴν σφραγίδα τοῦ Μοναστηρίου καθὼς καὶ ὅλα αὐτοῦ τὰ κτήματα, βαστόντας εἰς αὐτὸ τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν φέρουν καὶ τὰ λοιπὰ ἱερὰ Μοναστήρια.

Τῆ 27 Νοεμβρίου 1828. Δερβίς Τζελεπή.

Ὁ ἔκτακτος Ἐπίτροπος
(Τ. Σ.) Μ. Ρούφος¹

Πλὴν τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου, ὅπερ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ἀρχιδιάκονον Γαβριήλ, ὁ ἔκτακτος Ἐπίτροπος ἀπηύθυνεν ἀθημερὸν καὶ

1. Ὁ Μπενιζέλος Ρούφος υἱὸς τοῦ Ἀθανασίου Κανακάρη Ρούφου (1795—1868), διετέλεσε μέλος διαφόρων Ἐθνοσυνελεύσεων κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἔκτακτος Ἐπίτροπος κατὰ τὸ Τμήμα Ἡλίδος, σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Ὄθωνος, Ὑπουργός, μέλος τῆς Τριανδρίας κατὰ τὴν Ὀκτωβριανὴν μεταπολίτευσιν ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Α' καὶ Πρωθυπουργός κατὰ διαφόρους περιόδους.

πρὸς τοὺς πατέρας τῆς Μονῆς ἕτερον ἔγγραφον, δι' οὗ, παρουσιάζων τὸν νέον Ἡγούμενον, συνιστᾷ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς, ἀξιῶν παρ' αὐτῶν τὴν δέουσαν πρὸς ἡγούμενον ὑπακοήν καὶ ὑποταγήν. Τὸ ἔγγραφον ἔχει οὕτως:

«929.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ὁ κατὰ τὸ Τμῆμα Ἡλίδος Ἐκτικτος Ἐπίτροπος
Πρὸς τοὺς Πατέρας τοῦ Μοναστηρίου τῆς Βλαχεραϊνας.

Ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7458 διαταγήν της μὲ διατάττει τὸ νὰ συστήσω εἰς τὴν Μονὴν σας τὸν Ἱερολογιώτατον Ἀρχιδιάκονον κύριον Γαβριήλ, ὡς ἡγούμενον τοῦ Μοναστηρίου σας. Ὡς τοιοῦτον λοιπὸν θέλετε τὸν γνωρίσει, παραδίδοντες εἰς αὐτὸν τὴν σφραγιδα τοῦ Μοναστηρίου σας, τὰ κατάστιχα, καθὼς καὶ ὅλα τὰ κτήματά του, ἐπειδὴ οὕτως εἶναι διωρισμένον.

Αὐτὸς δὲ θέλει σᾶς προσέχει εἰς ὅλα τὰ ἀναγκαῖα κατὰ τὴν τάξιν, ἣτις εἶναι καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Μοναστήρια.

Δὲν ἐλπίζω ποτὲ νὰ παρακούσετε εἰς τὴν παρούσαν μου, διότι θέλετε βιάσει τὴν Ἐπιτροπείαν μου νὰ μεταχειρισθῆ εἰς τοῦτο τὴν βίαν.

Τὴν 27 Νοεμβρίου 1828. Ἀπὸ Δερβίς Τζελεπή.

Ὁ ἔκτικτος Ἐπίτροπος

(Τ. Σ.) Μ. Ροῦφος .

Εἰς ποίαν κατάστασιν εὕρισκετο τότε ἡ Μονὴ τῶν Βλαχεραϊνῶν, ὅτε ἀνέλαβε τὴν ἡγουμενείαν ταύτης, ὀπόσας προσπαθείας κατέβαλεν ἵνα ἀγάγῃ ταύτην εἰς περιωπήν, πῶς ἔζησεν ἐν τῇ Μονῇ, ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἴδιον ἐντελῶς θέμα, ὅπερ λεπτομερῶς θέλομεν διονυχίσει καὶ ἐκθέσει εἰς ἴδιαν πραγματείαν, ἐν ἣ θέλομεν ἱστορήσει τὰ κατὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Βλαχεραϊνῶν.

Ἐνταῦθα, ὀλίγα τινα μόνον θὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἀειμνήστου Γαβριήλ, ἀναγόμενα εἰς τὴν πρὸ τῆς ἀναδείξεως αὐτοῦ ὡς Ἡγούμενον περιόδον.

Πότος ἦτο ὁ Σίφνιος οὗτος κληρικὸς ; Ὅποιος μορφώσεως ; Πότε προσελήφθη ὑπὸ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ὡς Ἀρχιδιάκονός του, δὲν γνωρίζομεν. Ἐκ τοῦ Μεγάλου ὄμωος κώδικος τῆς Μονῆς, τοῦ χρονολογουμένου ἀπὸ τοῦ 1838, ἐν τῷ ἑποίῳ προτάσσει ἰδιοχείρως πίνακα τῶν Μοναχῶν αὐτῆς, θέτει πρῶτον ἑαυτὸν, ὡς μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν πρῶτον προσελθόντα εἰς αὐτήν, μετὰ τῶν ἐξῆς λεπτομερειῶν: «1. Γαβριήλ ἡγούμενος, Ἀρχιδιάκονος τοῦ Π. Πατρῶν, Ἀντωνόπουλος, ἐτῶν

πεντήκοντα δύο, ἐκ τῆς Σίφνου, καρεῖς ἀπὸ τριάκοντα καὶ ἕξ ἐτῶν» «ἀποδιώσας δὲ τῇ 4 Μαρτίου 1851», τῆς τελευταίας ταύτης προτάσεως προστεθείσης ὑπὸ ἑτέρας χειρὸς. Δυνάμεθα θβεν νὰ συμπεράνωμεν, δεδομένου, ὅτι ἡ σημείωσις προῆλθεν ἐξ ἀντιγραφῆς παλαιότερου Μοναχολογίου τοῦ ἔτους 1835, ὅτι ἐγεννήθη μὲν ἐν Σίφνῳ τῷ ἔτει 1783, ἐκάρει εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν μοναχὸς τῷ 1799, ἀγνωστον εἰς ποίαν Μονήν, ἀπέθανε δὲ εἰς ἡλικίαν 68 ἐτῶν, δεδομένου δὲ ἐπίσης, ὅτι τῷ 1825 διωρίσθη Γενικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Π. Πατρῶν ἐν τῇ χηρευσάσῃ Ἐπισκοπῇ Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων, ἣν δὲ τότε ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ, ἄρα πολὺ πρὸ τοῦ ἔτους τούτου θὰ εἶχε χειρονηθῆ διάκονος.

Ἐκ σημειώματος εὐρεθέντος ἐν τῷ Ἀρχεῖφ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βλαχεραϊνῶν, προερχομένου δὲ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1821, ἐν ᾧ σημειώνει «τὸ ὅσο πράγμα ἔχασα εἰς τὴν πυρκαϊάν τῆς Πάτρας», φαίνεται ἐπίσης, καὶ ὅτι πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης, εὐρίσκειτο παρὰ τῷ Παλ. Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἦτο ἀρκετὰ εὐπορος. Τὸ σημείωμα παραθέτομεν περιεργείας χάριν ὡς ἔχει, αὐτούσιον.

«1821. Κατὰ μῆνα Μάρτιον. Σημειῶνο τὸ ὅσο πράγμα ἔχασα εἰς τὴν πυρκαϊάν τῆς Πάτρας.»

	γρόσ.		γρόσια 1717
12 μαξιλάρες ἀπὸ ἰντάνα	50	2 τζιμπούκια κερασιᾶς μὲ ἱαμέδες κεχιριπαρένιους	100
2 στρώματα ἀπὸ λινὸ πανί μὲ μαλιά	100	1 Μπεσταντᾶς ἀπὸ τάβλα φουντουκιᾶς	60
1 σελτές βαμβάκι	50	τὰ βιβλία μου ὄλα τῆς μουσικῆς ὅπου μου ἐκόστησαν	1200
3 παπλώματα	90	2 σῶματα βιβλία Ἱστορ. τῆς Ἑλλ.	28
3 σεντόνια παπλωματένια	60	1 σῶμα Συναξαριστῆς	28
3 σεντόνια στρώματος	45	2 σῶμ. ἐξήγησις τῶν Ἀποστόλων	20
2 κιλίμια Σμυρνιώτικα	60		
1 σιντζαδᾶς	35		
	<hr/> 490		<hr/> 3153

	γρ.		γρ.
1 κασέλα μὲ ὑποκάμισα, σῶθρακα καὶ ἄλλα διάφορα βουχικά ὄλα	400	1 καλαμᾶρι μανδέμι	50
1 μπενίσι βούχινον	150	1 καλαμᾶρι μαρμαρένιον	10
1 τζουμπᾶς βούχινος	110	1 καντιλέρι ἀσημένιο δράμα 80	80
	<hr/> 1150	1 ὀκᾶ μετᾶξι	40
1 Σαλιβᾶρι βούχινον μὲ τὴν βρακοζῶναν του καινούργιον	150	1 ὀκᾶ γνέμα διὰ ὑποκάμισα	45
		1 Τετραδάγγελον. 2 Ἐγκόλπια	50
		6 ζάρφια ἀσιμένια	48
		10 φλεντζάνια	15

	γρ.		γρ.
1 σάλι χιλαλέ	35	2 ταβλάδες βαντέρες	10
1 τζακτζίρι ἐγγιουραλι	50	6 ποτήρια κριστάλια	6
1 ὀμπρέλα	35	3 κανάτια χρυσά	15
1 μπαστούνι με σούγλα	42	1 σεντουκάκι διὰ ταῖς ψαλι- καῖς μου	15
1 ἄλλο μπαστούνι με φίλτεσι	25		
	<hr/> 1487		<hr/> 3537
1 συνταποκοντόγουνο	50	2 ἡμπρίκια τοῦ καφέ	10
1 ἄντερι γλαζή χαντζιδερδι	80	2 τζιέτες	10
1 γούνα παλαιά	100	1 γκέμι	40
	<hr/> 1717	1 σέλλα σατέρικι 1	80
			<hr/> 3677
	γρ.		
2 καλιμαύχια καινούργια	20		
2 ζωνάρια ἀσιμένια	100		
2 κεσέδες φαρφουρένιους τοῦ γλυκοῦ	11		
2 ζευγάρια μεσοπάπουτζα	16		
2 χαρούρια καινούργια	8		
1 μαγκάλι χαλκοματένιον	45		
1 φάθα	14		
1 κρεβάτι ξύλινον	30		
	<hr/> 3921		
1 καντιλέρι	29		
	<hr/> 3950		
25 πρόβατα δευτερογέννα με τὰ 20 ἄρνιά τους.			

Τῷ 1825, ὡς εἶδομεν, διωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Π. Πατρῶν Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπαρχίας Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων, παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἀδελφόν του Κωνσταντῆν. Κατὰ τὸ 1827 ὁ ἀδελφός του Μάρκος παθὼν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας, ὡς καὶ τοῦ Ἐγκληματικοῦ κριτηρίου, ὃν εἶχε χρηματίσει ὑπάλληλος, καὶ τοποθετηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀρχιδιάκονου χάριν τῆς υγείας του παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ «τοῦ Εὐγενεστάτου κυρίου Παναγιωτάκη Δεσποτοπούλου» κατὰ τὸ ἔτος «1828 Αὐγούστου 7 ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος», ὡς σημειώνει ὁ ἴδιος ἐν τῇ προσωπικῇ αὐτοῦ κώδικι, σωζομένῃ καὶ αὐτῷ ἐν τῇ Ἀρχεῖῳ τῆς Μονῆς: «ὁ αὐτῷ ἀδελφός μου κύριος Μάρκος, ἡμέρα Τρίτη, ὥρα ε'. εἰς τὸ χωρίον Διακοπτὸν, εἰς τὸ ὄπισθιον τοῦ εὐγενεστάτου κυρίου Παναγιωτάκη Δεσποτοπούλου, τὸν ἐταφίασα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐπισθεν τοῦ ἱεροῦ. Ἀπέθανε τῷ λ' ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.»

Ἐν Πάτραις εἰσέτι εὐρισκόμενος ἐσχετίσθη μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀντωνίου Βλαχοπαπαδοπούλου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη πλεῖστα ἐκ τῶν πραγμάτων του τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς Ἐπαναστάσεως, προκειμένου νὰ μεταβῇ αὐτὴ καὶ ἀσφαλισθῇ αὐτὴ καὶ αὐτὰ εἰς τὸ νησίον Κάλαμον¹. Τῆς οἰκογενείας ταύτης τέκνα ὑπῆρξαν ὁ Θεόδωρος καὶ ὁ Δημήτριος, ἐξ ὧν ὁ Θεόδωρος ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ Παλ. Πατρῶν Γερμανοῦ Ἀναγνώστης, ἀκολούθως δ' ἐχειροτονήθη διάκονος ἐπωνομασθεὶς Θεόφιλος, προαχθεὶς δὲ βραδύτερον εἰς Πρεσβύτερον, ἐχρημάτισεν ἐπὶ μακρὸν Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀχαΐας, ἕως οὗ ἀνήλθε τὸν ὑψηλὸν τῆς ἀρχιερωσύνης βαθμὸν γενόμενος Ἀρχιεπίσκοπος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ μετὰ ταῦτα Μητροπολίτης Ἀθηνῶν. Τὸ μνημονευθὲν σημεῖωμα τοῦ Γαβριὴλ ἔχει οὕτω· «1828 Αὐγούστου 10 εἰς Διακοπτόν. Ἐνταῦθα σημειῶνω διὰ ἐνθύμησιν, εἴτι πράγματα ἔχω παραδομένα εἰς χεῖρας τῆς Μακαρίτισσας Παρασκευῆς Ἀντωνάκνας Βλαχοπαπαδόφυης, Πατρέας, μετὰ τοῦ υἱοῦ της Δημητράκης, τὰ ὁποῖα τοῦς ἐδόθησαν τῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς Πάτρας, καὶ μετεκομίσθησαν εἰς τὸ νησίον τοῦ Καλάμου, καὶ τὰ ὁποῖα σήμερον εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ Δημητρίου Βλαχοπαπαδόπουλου, τὰ ὁποῖα ῥούχα καὶ πράγματα ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ τὰ προσφύλαξουν, καὶ νὰ μοῦ τὰ παραδώσουν ἐν καιρῷ σῶα καὶ ἀνελλιπῆ». Παραθέτει δὲ κατωτέρω καὶ τὸν ἑξῆς πίνακα.

1 φορτζέρι τριεστίνικο μὲ μαῦρο τὸ μέρος ἐνδυμένον. Μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἔχω τὰ κάτωθι.

1 μπενίσι μαῦρο τζόχινον φίνον μὲ τζαμφούσι ἄσπρο ἐνδεδυμένον ἀπὸ μέσα.

1 γούνα γκετζὶ ἀτζαπί, ἡ γούνα της εἶναι συνταπομούτζουνον ὁ ἀρκάς, τὰ δύο πῖσια σαμουρογούνα καὶ τὰ προφίλια ἀπὸ σαμουροκοιλιά.

1 τζακτζίρι ἐγγιούρικελί.

1 ἀντερί κενούργιον τζιταρνὶ τῆς προύσας μὲ κίτρινες ἀράδες.

1 ζωνάρι λαχουρὶ σκούρον, μὲ στεναῖς ἀράδες.

1 τακίμι διακονικα ἱερά εἰς ἓνα μποκστάν· δηλ. ἓνα στιχάριον ἀπὸ φουστάνι, ἐν ὠράριον σεβεὶ χρυσό, ἐν ζευγάρι ὑπομάνικα.

Ὁ ζάρφια ἀσιμένια, τὸ ἐν μεγάλον μὲ τὸ φλιντζάνι του.

1. Κεῖται μετὰξὺ Λευκάδος καὶ τῶν Δ. ἀκτῶν τῆς Ἀκαρνανίας. Εἰς τὴν νησίδα ταύτην κατέφυγον κατὰ τὴν Ἑλλην. Ἐπανάστασιν πολλοὶ Ἕλληνας καὶ ἰδίᾳ γυναικόπαιδα ἕκ τε τῆς Ἀχαΐας καὶ ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας, φοβούμενοι τὴν θηριωδίαν τῶν Τούρκων.

- 2 ἱμαμέδες κεχριμπαρένιους.
- 2 ταμπακέρες, ἢ μία μπαγάς, καὶ ἡ ἄλλη φίλιτσι μὲ γιανλί.
- 2 Ἐγκόλπια μονόκερον καὶ ξύλινον.
- 1 ζευγάρι κομπολόγια γιοῦσορ.
- 4 μπόλιας κενούργιας ἀπὸ τουβαλιθόπουλον.
- 1 στούτζιον ἀσιμένιον.
- 1 καλαμάρι ἀπὸ σαγρή.
- 1 ζωνάρι ἀσιμένιον.»

«Πρὸς τούτοις ἔχω νὰ λάθω ἀπὸ τῶν ἰδίων, Δημητράκη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Διακόνου Θεοφίλου ἀπὸ μετρητὰ γρόσια δεκακόσια εἴκοσι Ν : γρόσια : 820 : κατὰ τὸ ἀνὰ χεῖρας μου κατάστιχον, ὅπου εἶναι ἐν πρὸς ἐν γεγραμμένον καὶ προσυπογεγραμμένον παρὰ τῆς μητρὸς τους Παρασκευῆς Ἀντωνάκενας, καὶ υἱοῦ της Δημητρίου, τὰ ὅποια μὲ ὀρδίνιαν τοῦ διακόνου Θεοφίλου ἔδωκα αὐτὰ τῆς Μητρὸς του, ἄλλα μὲν εἰς Πάτρας διὰ χρεῖαν τοῦ ὀσπιτίου τις, καὶ ἄλλα εἰς Γαστούνην καὶ Πύργον μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν, τὰ ὅποια πρετεντέρω μὲ τὸ διάφορον τους, διότι οἱ ἄνωθεν, ἔχοντες κατὰστασιν καλὴν τοὺς τὰ ἐζήτησα ἅπαξ καὶ δῖς, πλὴν προφασιζόμενοι, ὅτι δὲν ἔχουν εἰς χεῖρας των, δὲν μοι τὰ ἔδωσαν μέχρι τοῦδε. Καὶ ἐγὼ διὰ τὰς χρεῖας μου ἐδιάστην καὶ ἐσήκωσα γρόσια ἐκ δανείων καὶ πληρώνω διάφορον ἀδρόν.»

«Τῷ 1828 Νοεμβρίου 25, (μᾶς πληροφορεῖ ἐπίσης) ἦλθον εἰς Πάτρας, καὶ ἔλαβα τὸ φορτζέρι μου, μὲ πολλὰ ὀλίγα πράγματα ἀπὸ ἐκεῖνα, ὅπου εἶχον παραδομένα τῶν Βλαχοπαπαδοπούλων, τὰ ὅποια ἔλαβα, ἐκτὸς μόνον ἐκεῖνων, ὅπου μοῦ ἔλειψαν, τὰ ὅποια καταγράφονται διὰ ἐνθύμησιν.

“Ὅσα μοὶ ἔλειψαν.

- 1 σουγιά μὲ πέντε λεπίδες.
- 1. ἐν ζωνάρι λαχουρὲ τῆς Μάλτας σκοῦρον.
- 1. ἐν ζωνάρι ἀσιμένιον δύο παρσάδες.
- 1. εἰς στούτζιος ἀσιμένιος.
- 6. ἕξ ζάρφια ἀσιμένια τοῦ καφέ.
- 1. ἐν κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ ἀσιμένιον.
- 1. ἐν καλαμάρι σαγρέ.
- 1. μία ταμπακέρα φίλιτσι.
- 1. ἐν κομπολόγι γιοῦσορ.

Αὐτὰ μοὶ λείπουν ἀπὸ τὴν ποσότητα, διὰ τὰ ὅποια ἔδωσα τῶν ἰδίων κατάστιχον διὰ νὰ συστηθοῦν, καθὼς μοὶ εἶπον, καὶ ἐζήτησαν.

Ἔμειναν πρὸς τούτους νά μοι χρεωστοῦν καὶ τὰ γρόσια 800 τὰ ἀντίκρυς ὡς ὑποφαίνομαι.

Ἀρχιδιάκονος Γαβριήλ.»

«Τῷ 1828 Νοεμβρίου 30 διωρίσθην ὁ ὑποσημειούμενος ἡγούμενος εἰς τὴν Μονὴν ταύτην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Βλαχέρνας, παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος κυρίου Ἰωάννου Καποδίστρια, μὲ διαταγὴν τοῦ, καὶ παρὰ τοῦ ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῆς Ἡλίδος κυρίου Μπενιζέλου Ῥούφου, διὸ καὶ ἔφθασα ἐνταῦθα καὶ ἀνάλαβα τὴν Ἐπιστάσιαν ταύτην. Εὗρον δὲ κατηφανισμένον καὶ καταχαλασμένον τοῦτο τὸ μοναστήριον καὶ Ἐκκλησίαν, καὶ δὲν ἡῦρα μήτε κελίον νά καθίσω, οὐδὲ παρὰ μικρὸν κινήτῳ πράγμα ἢ ζωντανόν, εἰμὴ μόνον ὀλίγα τινά· δηλαδή· 1 βουλλαν τοῦ μοναστηρίου.—2 βόδια.—1 ἄλογον μὲ τὸ σαμάρι τοῦ.—1 τηγάνι. 3 πυροστιαίς. 2 ἀξίνας.—1 λισγάρι.—3 τσεκούρια—1 σκεπάρνι—1 σμίλα.—2 ἀρίδια.—1 ζευγάρι ζυγάλετρα. 1 ἀπλάδι.—7 βατσέλια—ἀραποσίτι.—1 πενθέκτη εἰς δύο τόμους.—1 φαλτῆρι ἐξη(γη)τικόν.—1 Ἀπόστολον.—1 Κατήχησις τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου.—1 Νέος Θησαυρός.—1 Δαμασκηνόν.—1 Συναξάριον.—1 τόμος λόγοι τοῦ Χρυσοστόμου.—1 τόμος τοῦ Νείλου Χρυσορόου.—1 Σύναψιν.»

Εἰς τὰ ἀνωτέρω βέβαια, ἅτινα παρέλαβε, δὲν συνυπολογίζονται οὔτε τὰ ὀλίγα πράγματα, ἅτινα παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ, ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπαναστάσεως ἡγούμενος Γερμανός, εἰς τὸ Κάστρον Χλουμουτζίου, ἔνθα καὶ συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ εἰς Τύνιδα, καὶ τὰ ὅποια πράγματα ἀπωλέσθησαν, οὔτε ὅσα μετακομίσθησαν εἰς Ζάκυνθον πρὸς διαφύλαξιν, καὶ τὰ ὅποια βραδύτερον ἐπεστράφησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν Μονὴν, περὶ ὧν πάντων λεπτομερῶς θὰ ἀσχοληθῶμεν ἐν τῇ περὶ τῆς Μονῆς τῶν Βλαχερνῶν ἱστορικῇ ἡμῶν πραγματείᾳ, ἣν ἐτοιμάζομεν, καὶ τὰ ὅποια δὲν σχετίζονται βέβαια μὲ τὴν προσωπικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀρχιδιακόνου Γαβριήλ. Ἀρκούμεθα ἐνταῦθα νὰ εἴπωμεν δι' ὀλίγων, ὅτι ὁ σεμνὸς καὶ ἐνάρετος οὗτος κληρικός, ὁ ὁποῖος εἰργάσθη μετὰ τοσοῦτου ζήλου τόσον παρὰ παρὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ αὐτοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανῷ, ὅσον καὶ ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων ὡς Γενικός Ἐπίτροπος, μετέπειτα δὲ καὶ ὡς Τοποτηρητῆς αὐτῆς τε καὶ τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν, ὁ ὁποῖος ἐχρημάτισε ἀνακαινιστῆς τῆς Μονῆς Βλαχερνῶν, ἦν εὐρῶν εἰς ἐρειπιώδη κατάστασιν ἐκ θεμελίων σχεδὸν ἀνεκαίνισε, δι' ἀκαταβλήτων κόπων, θυσιῶν καὶ αὐταπαρνήσεως, διώκησε τὴν Μονὴν ἐπὶ

19 ἔτη. Κινήσας ἑμῶς τὸν φθόνον καὶ τὴν ἀντιζηλίαν ἀνδρῶν, οὓς αὐτὸς ἐπροστάτευσεν, ἐμόρφωσεν καὶ ἀνέδειξεν ἐν τῇ Μονῇ, διεβλήθη πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἣ ὅποια διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15118|15268 καὶ ἀπὸ 19 Μαΐου τοῦ 1847 ἔτους ἔπαυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, καὶ διώρισεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἀγράμματον καὶ φίλεριν μοναχὸν Θεοδόσιον. Τὸ ἔγγραφον τοῦ Ἐπισκόπου Ἀχαϊολίδος Γρηγορίου, δι' οὗ διεδίδασε τὴν διαταγὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔχει ὡς ἑξῆς·

«Ἀριθ. 441|308. Βασιλείων τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Ἀχαϊολίδος Ἐπίσκοπος

Ἐν τῇ Μονῇ Βλαχερνῶν τῇ 26 Μαΐου 1847

Πρὸς τὸν Πανοσιώτατον ἅγιον καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Βλαχερνῶν κύριον Θεοδόσιον.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, θέλουσα νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν εἰς τὴν Μονήν σας καὶ ἐπιθυμοῦσα τὴν ἠθικὴν καὶ ὀλικὴν αὐτῆς βελτίωσιν, καὶ ἐνδίδουσα εἰς τὰ δίκαια παράπονα τῶν τε Ἐπαρχιωτῶν καὶ Πατέρων τῆς Μονῆς σας, ἀπεφάσισε νὰ παύσῃ τὸν ἄχρι τοῦδε ἡγουμενεύοντα Γαβριήλ, καὶ παύῃ τοῦτον, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διορίζει ὑμᾶς ἡγουμένον τῆς ῥηθείσης Ἱερᾶς Μονῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15118|15218 καὶ ἀπὸ 19 Μαΐου ἐ. ἔ. διαταγῆς τῆς.

Κοινοποιοῦντες ὅθεν ταύτην πρὸς ὑμᾶς σὰς προσκαλοῦμεν νὰ παραλάβητε παρὰ τοῦ παυθέντος Ἡγουμένου ἅπαντα τὰ ἀρχεῖα, κώδικας καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς σφραγίδος καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἀφορᾷ τὴν ἡγουμενεῖαν. Θέλετε δὲ περιποιεῖσθε τοῦτον ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του καὶ τῆς ἡλικίας του.

Εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι θέλετε φιλοτιμηθῆ, καὶ ὅτι, συμπράττοντες μετὰ τοῦ Συμβουλίου σας, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου καταγωγίου, θέλετε φανῆ ἄξιος τοῦ διορισμοῦ σας καὶ δικαιώσει τὰς εὐχὰς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἡμῶν καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν.

(Τ, Σ.) † Ὁ Ἀχάϊας Γρηγόριος.»

Z'.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ

Μετὰ τέσσαρα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τῆς Μονῆς, πληγωνόμενος καθ' ἐκάστην ἐκ τῶν βαδισουργιῶν τῶν συμμοναστῶν του ἀπέθανεν ἑ σερνός καὶ ἐνάρετος οὗτος λευΐτης, ὁ ὅποιος τόσας ὑπηρεσίας προσέφερε, καὶ τοῦ ὁποίου ἐν τούτοις τὸ ἐν-

τιμον ὄνομα ἐκάλυπτεν ἄχρι τοῦδε ὁ πέπλος καὶ ἡ αἰθάλη τῆς κωφῆς καὶ ἀναύδου λήθης, εἰς ἣν πάντα ὁ χρόνος ἄγει, καὶ ἐξ ἧς αὖθις, ὡς συμβαίνει, ἡ ἔρευνα τοῦ ταπεινοῦ σκαπανέως ἱστοριοδίφου ἀνακαλεῖ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐπιγιγνομένων γενεῶν οὐχὶ μόνον ἀρχαῖα ἀγάλματα ἡρώων καὶ μνημεῖα τέχνης τιμῶντα τὴν ἐποχὴν καὶ τὴν σμίλην καὶ τὸ γλύφανον τοῦ ποιητοῦ των, ἀλλὰ καὶ ἀναστήματα πνευματικὰ καὶ ἠθικά, ἅτινα ἐπὶ μακρὸν ἐκράτησεν εἰς ἀφάνειαν, οὐ μόνον ἡ μετριόφρων καὶ συνετὴ ζωὴ των, ἀλλὰ καὶ τοῦ φθογεροῦ περιβάλλοντος, ἐν ᾧ ἔζησαν αἱ συνεχεῖς καὶ κακόδουλοι ὑπονομεύσεις καὶ ἐπιθουλαί.

Παρὰ ταῦτα, μεταξὺ τῶν ἐγγράφων καὶ σημειωμάτων τῶν ἀφορώντων τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχidiaκόνου Γαβριήλ, εὗρομεν καὶ τι σημείωμα, ἐν ᾧ γέγραπται ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ πρώην Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Π. Πατρῶν καὶ ποτὲ Διακόνου τοῦ Παλ. Πατρῶν Γερμανοῦ, Θεοφίλου Βλαχοπαπαδοπούλου, παλαιοῦ γνωρίμου τοῦ Γαβριήλ, ὡς εἶδομεν, καὶ τὸ ὅποσον παραθέτομεν ὡς κατακλιεῖδα τῆς πραγματείας ἡμῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου:

« Ἐνθάδε Γαβριήλ ἡγούμενος κεῖται,
τοῦ Πατρῶν Γερμανοῦ ἀρχidiaκονος.
Σίφνος ὁ Μάκαρ ὀδοηκοντούτης,
ἠγήσατο θείας Βλαχερνῶν ἀγήτωρ
Μονῆς ἔτη δέκα σὺν τούτοις ἐννέα,
θεαρέστον βίου παρασχὼν εἰκόνα.
Ἀνέβη τὰς θείας Μονὰς αἰωνίου,
Τετράδι Μαρτίου ἱσταμένου ἔτους
1851.

Τὸ σημείωμα τοῦτο παρέχει νέαν πληροφορίαν περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ θανόντος προηγούμενου Ἀρχidiaκόνου, ἐν παρουσιάξει ὀδοηκοντα ἑτῶν, ἐπομένως ὡς γεννηθέντα τῷ 1771, καὶ συνεπῶς ἀναλαβόντα τὴν μὲν Γενικὴν Ἐπιτροπεῖαν Κερνίκης εἰς ἡλικίαν πενήκοντα τεσσάρων ἑτῶν, τὴν Τοποτηρητεῖαν εἰς ἡλικίαν πενήκοντα ἕξ ἑτῶν καὶ τὴν ἡγουμενείαν τῆς Μονῆς τῶν Βλαχερνῶν εἰς ἡλικίαν πενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἑτῶν. Ταῦτα ὁμῶς, ἴσως, ἐξ ἀγνοίας τοῦ ποιησαντος τὸ ἐπίγραμμα.

* Ἐγραφον ἐν Πύργῳ τῇ 19—11—31.